

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 883/2021

30.09.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Радослава Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 42/20 од 25.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 268/21 од 20.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радослава Стефановића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 42/20 од 25.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 268/21 од 20.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 42/20 од 25.02.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, осим у случајевима прописаним законом којим се уређује извршење кривичних санкција, а уколико једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једне ловачке пушке марке „Црвена застава“, калибра 12 mm, фабричког броја .. и два метка припадајућег калибра и обавезан је да надокнади трошкове кривичног поступка на начин ближе одређен у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 268/21 од 20.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 42/20 од 25.02.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Радослав Стефановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ и изрећи условну осуду којом ће му утврдити казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити ако окривљени у року проверавања од једне године не учини ново кривично дело или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да нижестепени судови нису правилно квалификовали радње окривљеног будући да је окривљени правноснажно осуђен за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ уместо за основни облик наведеног кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ.

Указујући на одредбе члана 16. став 2, члана 26. и члана 32. Закона о оружју и муницији, бранилац истиче да се ловачка пушка не може неовлашћено носити јер не постоји посебно овлашћење за њено ношење, а уколико је, супротно законима о ловству, носи лице које нема дозволу за њено поседовање онда то лице чини прекршај из члана 32. став 1. Закона о оружју и муницији. Према мишљењу браниоца, законодавац је због специфичности ловачког оружја и превасходно његове намене, прописао искључиво могућност издавања дозволе за држање ловачког оружја, која имаоцу исте омогућава да ловачко оружје може носити за време лова, у складу са прописима о ловству. Како окривљени није поседовао наведену дозволу, коју поседује његов отац ББ који је власник наведене ловачке пушке и муниције, то се у радњама окривљеног, према закључку браниоца, стичу сви елементи кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ обзиром да је окривљени неовлашћено држао ловачку пушку.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 3. став 1. тачка 2) Закона о оружју и муницији прописано је да ватрено оружје јесте оно оружје које, под притиском барутних гасова, из цеви избацује пројектил, а, с тим у вези, врсте ватреног оружја јесу - митраљез, пушкомитраљез,

аутоматска пушка, аутомат, пиштољ, револвер, пушка са олученим цевима (једнометна, репетирајућа, полуаутоматска), пушка са глатким цевима (једнометна и двоветна, репетирајућа, полуаутоматска), комбинована пушка (са олученим и неолученим цевима), пушке, пиштољи и револвери са ивичним паљењем (малокалибарско оружје), док је тачком 16) истог члана прописано да ловачко оружје јесте дуго ватрено оружје (тачка 4) истог члана) и оружје са тетивом или опругом (тачка 10) истог члана), којима је дозвољен лов.

Одредбом члана 4. тачка 2) Закона о оружју и муницији прописано је да оружје Б категорије представља свако ватрено оружје (кратко, дуго, полуаутоматско, репетирајуће, једнометно, двоветно, са олученим и глатким цевима), осим оног из категорије А и Ц и конвертибилно оружје, док је одредбом члана 5. став 2. истог закона, прописано да се оружје из категорије Б може се набављати, држати и носити - на основу исправе надлежног органа.

Одредбом члана 16. став 5. Закона о оружју и муницији прописано је да се оружни лист за држање и ношење оружја издаје за ловачко и спортско оружје.

Одредбом члана 32. став 3. Закона о оружју и муницији прописано је да се ловачко оружје може дати ловцу, уколико и сам има оружни лист за ту врсту оружја, а одредбом члана 48. тачка 8) истог закона, прописано је да ће се новчаном казном у износу од 20.000 до 150.000 динара или казном затвора до 60 дана казнити за прекршај, физичко лице које изврши послугу оружја супротно члану 32. тог закона.

Из цитираних законских одредби јасно произлази да ловачка пушка представља ватрено оружје, које се сагласно одредби члана 5. став 2. Закона о оружју и муницији може набављати, држати и носити - на основу исправе надлежног органа те да се у складу са одредбом члана 16. став 5. истог закона, за ловачко оружје издаје оружни лист за држање и ношење таквог оружја.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је у време и на месту описаним у изреци првостепене пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела, чије је извршење хтео, уз истовремену свест о забрањености дела, у путничком возилу којим је управљао, супротно одредби члана 5. Закона о оружју и муницији, на задњем седишту носио ловачку пушку марке „Црвена застава“, калибра 12 mm, фабричког броја .., а у цевовима јакне два метка калибра 12 mm, за које није имао дозволу надлежног органа за држање и ношење.

По налажењу Врховног касационог суда, описане радње, који је окривљени предузео, садрже сва законска обележја кривичног дела из члана 348. став. 4 у вези става 1. КЗ, како су правилно закључили и нижестепени судови па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Према томе, окривљени је критичном приликом неовлашћено носио ловачку пушку за коју није имао оружни лист и тиме је остварио сва битна обележја кривичног дела из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ. Околност да је оружни лист за наведену ловачку пушку поседовао отац окривљеног, није од утицаја на правну квалификацију у конкретном случају с обзиром на то да се одредба члана 32. став 3. Закона о оружју и муницији не може применити на окривљеног.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић